

Gevaarlijke achteruitgang van de natuur "Ongeëvenaard": extinctie-snelheid van soorten "Versnellend"

De huidige wereldwijde respons is ontoereikend;
"Transformatieve veranderingen" zijn nodig om de natuur te herstellen en te beschermen;

De meest uitgebreide beoordeling in zijn soort;
Actie nodig voor het collectief goed;
1.000.000.000 soorten met uitsterven bedreigd

"De natuur neemt wereldwijd aan een ongekeerde snelheid af, het tempo van het uitsterven van soorten neemt toe, en ernstige gevolgen voor de mensheid zijn nu zeer waarschijnlijk", waarschuwt een baanbrekend nieuw rapport van het Intergouvernamenteel Platform voor wetenschap and beleid inzake Biodiversiteit en Ecosysteemdiensten (IPBES), waarvan de samenvatting vorige week tijdens de 7e zitting van de plenaire vergadering van het IPBES in Parijs (29 april - 4 mei) werd goedgekeurd.

"Het overweldigende bewijs van de globale evaluatie van het IPBES, op basis van een breed scala van verschillende kennisgebieden, schetst een onheilspellend beeld", aldus Sir Robert Watson, voorzitter van het IPBES. "De gezondheid van de ecosystemen waarvan wij en alle andere soorten afhankelijk zijn, gaat sneller dan ooit achteruit. We tasten wereldwijd de fundamenten van onze economieën, bestaansmiddelen, voedselzekerheid, gezondheid en levenskwaliteit aan". "Het rapport vertelt ons ook dat het niet te laat is om het tij te keren, maar dat kan alleen als we nu op alle niveaus, van lokaal tot mondiaal, actie ondernemen" zei hij. "Door 'transformatieve verandering' kan de natuur nog steeds worden behouden, hersteld en duurzaam worden gebruikt - dit is ook de sleutel tot het bereiken van de meeste andere mondiale doelstellingen. Met transformatieve verandering bedoelen we een fundamentele, systeem-brede reorganisatie over technologische, economische en sociale factoren heen, inclusief paradigma's, doelen en waarden."

"De lidstaten van de IPBES plenaire vergadering hebben nu erkend dat dergelijke transformatieve verandering weerstand zal veroorzaken bij diegene die belang hebben bij een status quo, maar ook dat dergelijke oppositie kan overwonnen worden voor het collectief goed," aldus Watson.

De IPBES wereldwijde evaluatie inzake biodiversiteit en ecosysteemdiensten (de zogenaamde 'IPBES Global Assessment on Biodiversity and Ecosystem Services') is het meest uitgebreide rapport dat ooit is opgesteld. Het is ook het eerste intergouvernamentele rapport en bouwt voort op de baanbrekende 'Millennium Ecosystem Assessment' van 2005. Het introduceert innovatieve manieren om bewijsmateriaal te evalueren. Het rapport nam drie jaar in beslag en is samengesteld door 145 experts uit 50 landen, met bijdragen van nog eens 310 andere auteurs. Het beoordeelt de veranderingen in biodiversiteit en ecosysteemdiensten van de afgelopen vijf decennia en geeft een uitgebreid beeld van de relatie tussen de economische ontwikkelingstrajecten en de effecten daarvan op de natuur. Het biedt ook een reeks van mogelijke scenario's voor de komende decennia.

Op basis van het systematische overzicht van ongeveer 15.000 wetenschappelijke publicaties en overheidsrapporten, brengt het IPBES rapport ook (voor het eerst ooit op dergelijke schaal) inheemse en lokale kennis in rekening, meer bepaald voor die zaken die relevant zijn voor inheemse volkeren en lokale gemeenschappen.

"Biodiversiteit en de bijdragen van de natuur aan de mensheid zijn ons gemeenschappelijk erfgoed en ons belangrijkste 'vangnet'. Maar we hebben het kantelpunt bijna bereikt", aldus Prof. Sandra Díaz (Argentinië), die samen met Prof. Josef Settele (Duitsland) en Prof. Eduardo S. Brondizio (Brazilië en de VS) de beoordeling hebben geleid. "De diversiteit binnen soorten, tussen soorten en ecosystemen én de vele fundamentele bijdragen die de natuur ons biedt, nemen snel af, hoewel het nog steeds mogelijk is om een duurzame toekomst voor de mens en onze planeet te waarborgen."

Het rapport stelt vast dat ongeveer 1 miljoen dier- en plantensoorten nu met uitsterven worden bedreigd, vele binnen tientallen jaren, en meer dan ooit tevoren in de menselijke geschiedenis.

De gemiddelde aantallen van inheemse soorten in de meeste belangrijke habitats op het land is met tenminste 20% gedaald, vooral sinds 1900. Meer dan 40% van de amfibieënsoorten, bijna 33% van de koralen en meer dan een derde van alle zeezoogdieren worden bedreigd. Voor insectensoorten is het beeld minder duidelijk, maar de beschikbare gegevens geven aan dat 10% van de soorten bedreigd zou zijn. Minstens 680 gewervelde soorten zijn sinds de 16e eeuw uitgestorven en meer dan 9% van alle gedomesticeerde zoogdierrassen die voor voedsel en landbouw worden gebruikt, waren tegen 2016 uitgestorven. Minstens 1.000 andere rassen nog steeds worden bedreigd.

"Ecosystemen, soorten, wilde populaties, lokale variëteiten en rassen van gedomesticeerde planten en dieren krimpen in, verslechteren of verdwijnen. Het essentiële, onderling verbonden web van het leven op aarde wordt steeds kleiner en rafeliger", aldus Prof. Settele. "Dit verlies is een direct gevolg van menselijke activiteit en vormt een directe bedreiging voor het menselijk welzijn in alle regio's van de wereld.

Om de beleidsrelevantie van het rapport te vergroten, hebben de auteurs van de beoordeling voor het eerst op deze schaal en op basis van een grondige analyse van de beschikbare gegevens de vijf factoren die de natuur direct beïnvloeden gerangschikt op basis van hun relatieve effect op wereldschaal. Deze directe factoren zijn, in dalende volgorde: (1) veranderingen in het gebruik van land en zee; (2) directe exploitatie van organismen; (3) klimaatverandering; (4) vervuiling en (5) invasieve uitheemse soorten.

In het verslag wordt opgemerkt dat de uitstoot van broeikasgassen sinds 1980 is verdubbeld, waardoor de gemiddelde temperatuur op aarde sinds 1980 met tenminste 0,7 graden Celsius is gestegen. Deze klimaatverandering heeft nu al gevolgen voor alle niveaus van onze biodiversiteit (genen, soorten en ecosystemen). De effecten zullen naar verwachting de komende decennia nog verder toenemen. In sommige gevallen kunnen de gevolgen zelfs groter zijn dan de gevolgen van de veranderingen in het gebruik van land en zee, en van andere factoren.

Ondanks de vooruitgang die is geboekt in het kader van natuurbescherming en -beleid, komt het verslag ook tot de bevinding dat de globale doelstellingen voor het behoud en het duurzaam gebruik van de natuur, alsook voor het bereiken van duurzame ontwikkeling niet kunnen worden bereikt met de huidige trajecten. De doelstellingen voor 2030 en later kunnen alleen worden bereikt door middel van transformatieve veranderingen in alle economische, sociale, politieke en technologische factoren. Het is nu reeds duidelijk dat er goede vorderingen worden gemaakt in slechts vier van de twintig biodiversiteitsdoelstellingen onder de Conventie inzake Biodiversiteit; het grootste deel van de doelstellingen voor 2020 zal waarschijnlijk niet worden gehaald. De huidige negatieve trend in biodiversiteit en ecosysteemdiensten zal de vooruitgang in

80% (35 van de 44) van de geëvalueerde duurzaamheidsdoelstellingen (zogenaamde 'SDGs') ondermijnen; deze doelstellingen hebben betrekking op armoede, honger, gezondheid, water, steden, klimaat, oceanen en land (SDG's 1, 2, 3, 6, 11, 13, 13, 14 en 15). Verlies van biodiversiteit blijkt dus niet alleen een milieuprobleem te zijn, maar ook een ontwikkelings-, economische, veiligheids-, sociale en morele kwestie.

"Om de belangrijkste oorzaken van de schade aan de biodiversiteit en de bijdrage van de natuur aan de mens beter te begrijpen en, nog belangrijker, aan te pakken, moeten we inzicht krijgen in de geschiedenis en samenhang op wereldschaal van complexe demografische en economische factoren en van de sociale waarden die hiervan aan de grondslag liggen", aldus Prof. Brondízio. "Belangrijke indirecte factoren voor achteruitgang van onze biodiversiteit zijn onder meer een toename van de bevolking en consumptie, technologische innovatie (die in sommige gevallen de schade aan de natuur heeft verminderd en in andere gevallen heeft vergroot) alsook bestuur en verantwoordingsplicht. Er is ook een patroon van wereldwijde interconnectiviteit en 'telekoppeling' - waarbij het winnen en produceren van hulpbronnen vaak in één deel van de wereld plaatsvindt om zo te voorzien in de behoeften van consumenten in andere, verderaf gelegen regio's."

Andere opmerkelijke bevindingen van het verslag zijn onder meer :

- Driekwart van het land- en ongeveer 66% van het mariene milieu is door menselijk handelen aanzienlijk veranderd. Gemiddeld genomen zijn deze tendensen minder ernstig of vermeden in gebieden die in het bezit zijn van, of beheerd worden door inheemse volkeren en lokale gemeenschappen.
- Meer dan een derde van het landoppervlak ter wereld en bijna 75% van de zoetwaterbronnen worden nu gebruikt voor de productie van gewassen of veeteelt.
- De waarde van de productie van landbouwgewassen is sinds 1970 met ongeveer 300% gestegen, de oogst van ruw hout is met 45% gestegen en er wordt nu wereldwijd jaarlijks ongeveer 60 miljard ton hernieuwbare en niet-hernieuwbare hulpbronnen gewonnen – dat is bijna een verdubbeling sinds 1980.
- Door landdegradatie is de productiviteit van het landoppervlak wereldwijd met 23% gedaald; door verlies aan bestuivers zijn er jaarlijks wereldwijd tot 577 miljard dollar aan gewassen bedreigd; 100-300 miljoen mensen lopen een verhoogd risico op overstromingen en orkanen vanwege het verlies van kusthabitaten en bescherming.
- In 2015 werd 33% van de zeevisbestanden geogst op een niet-duurzame manier; 60% van de zeevisbestand werd bevestigd tot op het maximale niveau dat nog duurzaam is; en slechts 7% werd bevestigd op een niveau dat lager is dan wat duurzaam kan worden bevestigd.
- De stedelijke gebieden zijn sinds 1992 meer dan verdubbeld.
- Plastiekvervuiling is sinds 1980 vertienvoudigd, 300-400 miljoen ton zware metalen, oplosmiddelen, giftig slib en ander afval van industriële installaties worden jaarlijks in de wateren van de wereld gedumpt, en meststoffen die in kustgebieden terecht komen, hebben meer dan 400 'dode zones' in de oceaan gecreëerd (i.e. in totaal meer dan 245.000 km²)- een gebied dat groter is dan dat van het Verenigd Koninkrijk.
- Negatieve trends in de natuur zullen zich tot 2050 en daarna blijven voordoen in alle beleidsscenario's die in het rapport worden onderzocht, met uitzondering van de scenario's die transformatieve veranderingen omvatten. Dit komt vanwege de te verwachte effecten van toenemende veranderingen in landgebruik, exploitatie van organismen en klimaatverandering, al zijn er wel aanzienlijke verschillen tussen regio's.

In het verslag wordt ook een breed scala aan mogelijke acties voor duurzaamheid gepresenteerd en er worden trajecten voorgesteld om deze te bereiken over de sectoren heen zoals landbouw, bosbouw, mariene systemen, zoetwatersystemen, stedelijke gebieden, energie, financiën en vele andere. Het rapport benadrukt het belang van onder meer een geïntegreerd beheer en een sector-overschrijdende aanpak die rekening houdt met de wisselwerking tussen voedsel- en energieproductie, infrastructuur, zoetwater- en kustbeheer en het behoud van de biodiversiteit.

Een ander belangrijk element van een duurzamer toekomstig beleid is de ontwikkeling van mondiale financiële en economische systemen voor de opbouw van een wereldwijde duurzame economie, waarbij het huidige beperkte paradigma van economische groei wordt losgelaten.

Meer details over een breed scala aan andere bevindingen zijn opgenomen in het onderdeel "Nadere informatie" in het officiële persbericht van IPBES.

"Het IPBES presenteert state-of-the art wetenschap, kennis en beleidsopties aan beleidsmakers ", aldus de uitvoerend secretaris van het IPBES, Dr. Anne Larigauderie. "Wij danken de honderden deskundigen, van over de hele wereld, die zich vrijwillig hebben ingezet om het verlies van soorten, ecosystemen en genetische diversiteit aan te pakken - een echte wereldwijde bedreiging voor het menselijk welzijn.

- EINDE-

Meer informatie over bevindingen van het rapport

Schaal van Natuurverlies

De maatregelen genomen door maatschappij en beleid, hoe belangrijk ook, hebben de enorme verliezen niet kunnen stoppen.

Sinds 1970 zijn de trends in landbouwproductie, visserij, bio-energieproductie en oogst van natuurlijke materialen toegenomen als gevolg van de bevolkingsgroei, stijgende vraag en technologische ontwikkeling. Dit gebeurde tegen een hoge prijs, die ongelijk verdeeld is binnen en over de landen. Veel andere belangrijke bijdragen van de natuur aan de mens, zoals de organische koolstof in de bodem en de diversiteit aan bestuivers, zijn daarbij afgenomen, wat wijst op een niet-duurzame stijging van het gebruik van deze materiële bijdragen.

Het tempo van de uitbreiding van de landbouw in intacte ecosystemen verschilt van land tot land. Verliezen van intacte ecosystemen hebben zich vooral voorgedaan in de tropen, waar de hoogste niveaus van biodiversiteit op de planeet te vinden zijn. Zo is tussen 1980 en 2000 100 miljoen hectare tropisch woud verloren gegaan, voornamelijk als gevolg van veeteelt in Latijns-Amerika (ongeveer 42 miljoen hectare) en plantages in Zuidoost-Azië (ongeveer 7,5 miljoen hectare, waarvan 80% voor palmolie, voornamelijk gebruikt in onder andere voedsel, cosmetica, schoonmaakmiddelen en brandstof).

Sinds 1970 is de wereldbevolking meer dan verdubbeld (van 3,7 naar 7,6 miljard), wat een ongelijke stijging is tussen landen en regio's; en het bruto binnenlands product per hoofd van de bevolking is vier keer zo hoog - waarbij consumenten de milieulast van consumptie en productie naar steeds verder weg gelegen regio's verleggen.

Hoofdzakelijk sinds 1900 zijn de gemiddelde aantallen van inheemse soorten in de meeste belangrijke habitats op het land met ten minste 20% gedaald.

Het aantal invasieve uitheemse soorten per land is sinds 1970 met ongeveer 70% gestegen (in de 21 landen met gedetailleerde gegevens).

De verspreiding van bijna de helft (47%) van de niet-vliegende zoogdieren op het land en bijna een kwart van de bedreigde vogels, kan al negatief zijn beïnvloed door de klimaatverandering.

Inheemse volkeren, lokale gemeenschappen en de natuur

Minstens een kwart van het wereldwijde landoppervlak is van oudsher eigendom van inheemse volkeren en wordt beheerd, gebruikt of bezet door inheemse volkeren. Deze gebieden omvatten ongeveer 35% van het gebied dat formeel beschermd is, en ongeveer 35% van alle resterende gebieden op het land waar mensen nog een zeer lage impact hebben.

De door inheemse volkeren en lokale gemeenschappen beheerde natuur staat onder toenemende druk, maar neemt over het algemeen minder snel af dan in andere gebieden. Toch wijst 72% van de lokale indicatoren die door inheemse volkeren en lokale gemeenschappen zijn ontwikkeld en worden gebruikt, op de achteruitgang van de natuur die ten grondslag ligt aan het voortbestaan van deze gemeenschappen.

De gebieden in de wereld waar naar verwachting aanzienlijke negatieve effecten zullen optreden wat betreft klimaatveranderingen, biodiversiteitsverlies, falen van ecosysteefuncties en verlies van de bijdragen van de natuur aan de mens zijn net die gebieden waar grote concentraties inheemse volkeren en veel van de armste gemeenschappen ter wereld wonen.

Regionale en mondiale scenario's zouden gebaat zijn bij een meer expliciete beschouwing van de standpunten, perspectieven en rechten van inheemse volkeren en lokale gemeenschappen, hun kennis van en inzicht in grote regio's en ecosystemen, en hun gewenste toekomstige ontwikkelingstrajecten. Erkenning van de kennis, innovaties en

praktijken, instellingen en waarden van inheemse volkeren en lokale gemeenschappen en hun integratie en deelname aan milieubeleid en-praktijk verbeteren vaak hun levenskwaliteit én het behoud, herstel en duurzaam gebruik van natuur. Hun positieve bijdrage aan duurzaamheid kan worden gestimuleerd door nationale erkenning van grondbezit, toegang en rechten op hulpbronnen in overeenstemming met de nationale wetgeving, toepassing van vrijwillige, voorafgaande en geïnformeerde toestemming, een verbeterde samenwerking, een eerlijke en billijke verdeling van natuurvoordelen, en regelingen voor co-beheer met de lokale gemeenschappen.

Globale doelstellingen en beleidsscenario's

Door de snelle achteruitgang van biodiversiteit, ecosysteem-functies en veel natuurvoordelen zullen de meeste internationale maatschappelijke en milieudoelstellingen (zoals die welke zijn opgenomen in de doelstellingen inzake biodiversiteit van Aichi en de Agenda voor duurzame ontwikkeling voor 2030) niet worden bereikt op basis van de huidige trajecten.

De auteurs van het rapport hebben zes beleidsscenario's onderzocht - zeer verschillende 'types' van geclusterde beleidsopties en benaderingen (zoals bv. 'regionale concurrentie', 'Business as usual' en 'Global Sustainability') en de waarschijnlijke gevolgen geprojecteerd voor biodiversiteit en de bijdragen van de natuur aan de bevolking tegen 2050. De conclusie is dat de negatieve trends in de natuur, de functies van ecosystemen en veel van de natuurvoordelen zullen aanhouden tot 2050 en daarna, als gevolg van de verwachte effecten van de toenemende veranderingen in het gebruik van land en zee, de exploitatie van organismen en de klimaatverandering, behalve dan voor scenario's die transformatieve verandering omvatten.

Beleidsinstrumenten, opties en praktijkvoorbeelden:

Beleidsmaatregelen en maatschappelijke initiatieven dragen bij tot de bewustmaking van het effect van consumptie op de natuur, de bescherming van het lokale milieu, de bevordering van duurzame lokale economieën en het herstel van gedegradeerde gebieden. Samen met initiatieven op verschillende niveaus hebben deze bijgedragen geleid tot de uitbreiding en versterking van ecologisch representatieve en goed verbonden netwerken van beschermde gebieden en andere doeltreffende gebiedsgerichte instandhoudingsmaatregelen, de bescherming van waterbekkens en stimulansen en sancties om de vervuiling te verminderen.

Het rapport geeft een illustratieve lijst van mogelijke acties om duurzaamheid te ondersteunen., en trajecten om deze acties te bereiken, Een geïntegreerde aanpak:

Voor de landbouw benadrukt het rapport onder andere: het bevorderen van goede landbouw- en agro-ecologische praktijken; multifunctionele landschapsplanning (die tegelijkertijd voedselzekerheid, levensonderhoud, behoud van soorten en ecologische functies biedt) en sectoroverschrijdend geïntegreerd beheer. Het wijst ook op het belang van een grotere betrokkenheid van alle actoren in het hele voedselsysteem (inclusief producenten, de publieke sector, het maatschappelijk middenveld en consumenten) en een meer geïntegreerd landschaps- en stroomgebiedbeheer; behoud van de diversiteit van genen, variëteiten, cultivars, rassen en soorten; evenals benaderingen die consumenten en producenten in staat stellen om hun positie te versterken door middel van markttransparantie, betere distributie en lokalisatie (die de lokale economieën nieuw leven inblazen), hervormde toeleveringsketens en minder voedselverspilling.

Wat de mariene systemen betreft, wordt in het rapport onder meer de nadruk gelegd op: ecosysteemgerichte benaderingen van het visserijbeheer; ruimtelijke ordening; effectieve quota; beschermde mariene gebieden; bescherming en beheer van belangrijke

mariene biodiversiteitsgebieden; vermindering van de afvloeiing van verontreiniging in de oceanen en nauwe samenwerking met producenten en consumenten.

In zoetwatersystemen omvatten de beleidsopties en -acties onder meer: een meer inclusief waterbeleid voor gezamenlijk beheer en meer rechtvaardigheid; een betere integratie van waterbeheer en landschapsplanning over de verschillende schalen heen; het bevorderen van praktijken om bodemerosie, sedimentatie en afspoeling van verontreiniging te verminderen; het vergroten van de waterberging; het bevorderen van investeringen in waterprojecten met duidelijke duurzaamheidscriteria; en het aanpakken van de versnippering van het zoetwaterbeleid.

In stedelijke gebieden wordt in het rapport onder meer de nadruk gelegd op: bevordering van natuur-gebaseerde oplossingen; verbetering van de toegang tot een gezond stedelijk milieu voor gemeenschappen met lage inkomens; verbetering van de toegang tot groene ruimten; duurzame productie en consumptie, ecologische connectiviteit in stedelijke gebieden, voornamelijk met inheemse soorten.

In al deze voorbeelden wordt in het rapport het belang erkend van inclusie van meervoudige waarden, uiteenlopende belangen en wereldbeelden in het formuleren van beleid en acties. Dit omvat de volledige en effectieve deelname van inheemse volkeren en lokale gemeenschappen aan het bestuur, de hervorming en ontwikkeling van stimulerende structuren en de garantie dat biodiversiteitsoverwegingen bij alle belangrijke sectorplanning prioriteit krijgen.

"We hebben al de eerste impulsen gezien van acties voor transformatieve verandering, zoals innovatieve beleidsacties van veel landen, lokale overheden en bedrijven, maar vooral van jongeren wereldwijd," aldus Sir Robert Watson. "Van de jonge mondiale ontwikkelaars achter de #VoiceforthePlanet-beweging, tot schoolstakingen voor het klimaat: er is een groeiende basis van begrip voor het feit dat er dringend actie moet worden ondernomen als we in de buurt willen komen van een duurzame toekomst. Het IPBES Global Assessment Report biedt de best beschikbare expertise en het beste bewijs om deze beslissingen, beleid en acties te helpen onderbouwen - en biedt de wetenschappelijke basis voor het biodiversiteitskader en de nieuwe tienjarige doelstellingen voor biodiversiteit, waarover eind 2020 in China een besluit moet worden genomen onder het VN-Verdrag inzake Biologische Diversiteit."

COMMENTAAR VAN IPBES PARTNERS

"De natuur maakt menselijke ontwikkeling mogelijk, maar onze niet-aflatende vraag naar de hulpbronnen van de aarde versnelt het tempo waarmee soorten uitsterven en verwoest de ecosystemen van de wereld. UN Environment is fier om het IPBES rapport te ondersteunen omdat het de noodzaak benadrukt om biodiversiteitsoverwegingen te integreren in de wereldwijde besluitvorming van elke sector of uitdaging, of het nu gaat om water, landbouw, infrastructuur of bedrijfsleven.

- Joyce Msuya, Acting Head, UN Environment

"In alle culturen hechten de mensen veel waarde aan de natuur... De magie van het zien van flikkerende vuurvliegjes tot diep in de nacht is immens. We halen energie, voedingsstoffen en medicijnen uit de natuur. Onze inspanningen om de biodiversiteit en ecosystemen in stand te houden moeten worden ondersteund door de beste wetenschap die de mensheid kan produceren. Daarom is het wetenschappelijk bewijs dat in deze globale evaluatie van het IPBES is verzameld, zo belangrijk. Het zal ons helpen een sterkere basis te leggen voor het wereldwijde biodiversiteitskader na 2020: de 'New Deal for Nature and People'; en voor het bereiken van de duurzaamheidsdoelstellingen (SDG's)." - Achim Steiner, Administrator, United Nations Development Programme

"Dit essentiële verslag herinnert ieder van ons aan de duidelijke waarheid: de huidige generaties hebben de verantwoordelijkheid om aan toekomstige generaties een planeet na te laten die niet onomkeerbaar beschadigd is door menselijke activiteiten. Onze lokale, inheemse en wetenschappelijke kennis bewijst dat we oplossingen hebben; we hebben dus geen excuses meer: we moeten anders gaan leven op aarde. UNESCO zet zich in voor de bevordering van het respect voor het leven en de diversiteit ervan, voor de ecologische solidariteit met andere levende wezens en voor de totstandbrenging van nieuwe, rechtvaardige partnerschappen, voor solidariteit tussen de verschillende partijen, en voor het voortbestaan van de mensheid". - Audrey Azoulay Director-General, UNESCO

"De IPBES Globale evaluatie inzake biodiversiteit en ecosysteemdiensten komt op een voor onze planeet en mensheid kritiek moment. De bevindingen van het rapport en het jarenlange werk van de vele experts geven een volledig beeld van de biodiversiteit op wereldschaal. Gezonde biodiversiteit is de essentiële infrastructuur die alle levensvormen op aarde ondersteunt, inclusief het menselijk leven. Het biedt ook op natuurgebaseerde oplossingen voor veel van de meest kritieke ecologische, economische en sociale uitdagingen waarmee we als menselijke samenleving worden geconfronteerd, waaronder klimaatverandering, duurzame ontwikkeling, gezondheid en water- en voedselzekerheid. We zijn momenteel bezig met de voorbereiding van de VN-biodiversiteitsconferentie van 2020 in China, die het einde zal markeren van de biodiversiteitsdoelstellingen van Aichi en de koers zal uitzetten voor een na 2020 te volgen ecologisch gericht traject voor duurzame ontwikkeling dat vele voordelen zal opleveren voor de mens, de planeet en onze wereldeconomie. Het IPBES-rapport zal dienen als een fundamentele basislijn van waar we zijn en waar we als mondiale gemeenschap naartoe moeten gaan om de mensheid te inspireren om de visie voor 2050 van het VN-biodiversiteitsverdrag "Living in harmony with nature" te bereiken. Ik wil de IPBES-gemeenschap bedanken en feliciteren met het harde werk, de enorme bijdragen en de voortzetting van het partnerschap." - Cristiana Pasca Palmer, Executive Secretary, Convention on Biological Diversity

"De globale evaluatie van biodiversiteit en ecosysteemdiensten voegt een belangrijk element toe aan het geheel van bewijzen voor het belang van biodiversiteit ter bereiking van de "zero honger"doelstelling alsook voor het bereiken van andere doelstellingen

voor duurzame ontwikkeling. Evaluaties van het IPBES, de Wereldvoedselorganisatie (FAO), het Verdrag inzake Biodiversiteit (CBD) en andere organisaties wijzen er samen op dat er dringend maatregelen moeten worden genomen om de biodiversiteit beter in stand te houden en duurzaam te gebruiken en dat sectoroverschrijdende en multidisciplinaire samenwerking tussen beleidsmakers en andere belanghebbenden op alle niveaus van belang is". - José Graziano da Silva, Director-General, Food and Agriculture Organization of the United Nations